

مدل بندی خطوط تنش و اثر آن بر میزان جذب تابش β^- در Al و آلیاژ AZ61

دکتر بهروز صالح پور، مجید طاهری هشجین

دانشکده فیزیک، دانشگاه تبریز

چکیده: در این کار تجربی برای بررسی اثر تنش های مکانیکی واردہ به آلیاژ AZ61 و فلز آلومینیوم در میزان جذب ذرات β^- این دوفلز نمونه هایی با ضخامت های مختلف از مواد یاد شده همزمان با تابش β^- تحت تنش های مختلف قرار داده شد. ضمن ارزیابی تشکیل منحنی های هم تنش در نمونه تحت بارهای مختلف نرم افزار ANSYS9 میزان پرتو های عبوری از نمونه های تحت تنش نیز بوسیله شمارش ذرات عبوری اندازه گیری شد. نتایج حاصل کاهش در میزان جذب تابش β^- برای هر دو نمونه در اثر تنش واردہ را نشان میدهد.

واژه های کلیدی: آلومینیوم، آلیاژ AZ61، منحنی های هم تنش، اثر تنش هادر میزان جذب ذرات β^- .

۱- مقدمه: اصول فیزیکی کاهش انرژی ذرات در ماده، به دلیل کاربرد وسیع تابش ها در فن آوری مربوط به بررسی ساختار داخلی و کاربرد متعددشان در صنعت، توجه بسیاری از فیزیکدانان از جمله پیشگامان فیزیک کوانتمی چون بوهر^۱ و بته^۲ را به خود جلب کرده است. اتلاف انرژی ذرات β^- در ماده به دلیل اثر این پرتوها بر مواد ساختاری راکتورها و استفاده های صنعتی متنوع مانند اندازه گیری و کنترل ضخامت صفحات [۱] و استفاده های تحقیقاتی دیگر را اهمیت بوده است. ساز و کارهای مختلفی برای کاهش انرژی ذرات β^- به عنوان باریکه ای از الکترون هایا ماده وجود دارد. از جمله این مکانیسم ها می توان به ایجاد تابش چرنکوف، تابش ترمزی، ایجاد نوسانات شبکه (فونون) و کنش بوسیله پوسته های داخلی، ایجاد نوسانات گروهی الکترونها در مواد جامد (پلاسمون) اشاره کرد. [۲] دو مکانیسم نخست سهم بسیار اندکی در اتلاف انرژی ذرات β^- و الکترونها برای انرژی کمتر از ۱۰ Mev در عناصر فلزی سبک مانند Mg و Al را دارند [۳]. هر چند الکترون در پراکندگی از پوسته های داخلی انرژی زیادی از دست میدهد اما سطح مقطع مربوط به این پراکندگی نیز در مقایسه با پلاسمون ها اندک بوده و عموماً از عوامل محیطی مانند دما مستقل است. ایجاد نوسانات گروهی الکترون در مواد جامد مهمترین عامل اتلاف انرژی الکترون بخصوص در فلزات بشمارمی رود [۴]. ایجاد پلاسمون ها مربوط به پراکندگی توسط الکترونها و الانس است و سطح مقطع آن تابع دما است. بررسی اثرهای یک از سازو کارهای یاد

¹-Bohr

²-Bethe

Email:majid_thp@yahoo.com

*دانشگاه تبریز، دانشکده فیزیک، صندوق پستی: ۵۱۶۶۴

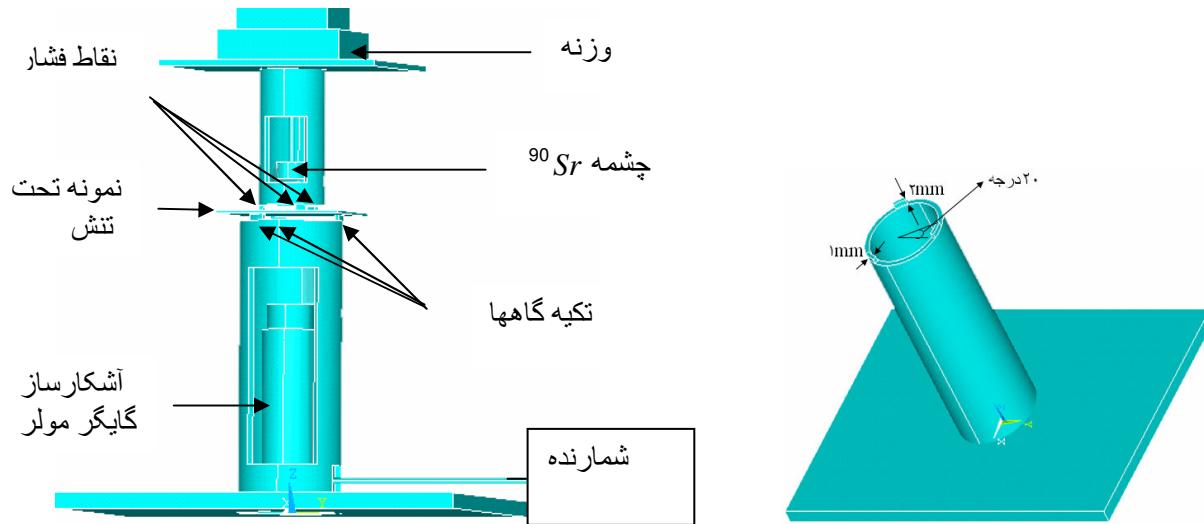
شده برروی اتلاف انرژی ذرات β^- یا الکترونها و سهم هر یک از این مکانیسم ها در میزان کاهش انرژی، همچنین بررسی اثر پارامترهایی مانند دما بر این فرایند، بخش عمده ای از تحقیقات بر روی توان توقف مواد مختلف برای این ذرات را شامل می شود. اما تا کنون مطالعات چندانی روی اثر تنش های مکانیکی الاستیک و تنش های باقیمانده در این مواد (تغییر شکل پلاستیکی) بر میزان اتلاف انرژی الکترونها و ذرات β^- صورت نگرفته است. حد الاستیک مقدار تنشی است که کمتر از آن کرنش های تغییر شکل به طور کامل برگشت پذیراند. گاه ممکن است رابطه بین تنش و کرنش در محدوده بین حدتناسب و حد الاستیک یک رابطه غیر خطی باشد. اگر مقدار تنش وارد از حد الاستیک بیشتر باشد جسم مورد آزمایش واردناحیه تغییر شکل پلاستیک برگشت ناپذیر خواهد شد. با توجه به نقش گسترده تنش هادر سرنوشت ورفتار قطعات صنعتی حساس مانند صنایع هوا و فضا و نیروگاه ها... و اهمیت بررسی ایجاد تنش ها در حین کار بری مواد، روش های ماکروسکوپی و میکروسکوپی متعددی برای مطالعه تنش های باقیمانده در قطعات توسط پژوهشگران بکار گرفته شده است [۱]. عودهاً[۲] اولی روش استفاده از میزان گذر ذرات β^- برای تشخیص تنش ها در ماده جاذب کار چندانی صورت نگرفته است و تنهانحوه استفاده از الکترونها برای تشخیص پارامترهای مکانیکی در مواد نانوباروش غیر جذبی اخیراً گزارش شده است [۳]. تلاش دیگر در این مورد مربوط به تاثیر تغییر شکل پلاستیکی در آلومینیوم روی دامنه نفوذ ذرات β^- می باشد [۴]. در کار حاضر سعی شده است تاثیر توزیع تنش های الاستیکی وارد به آلومینیوم صنعتی و همچنین آلیاژ AZ61 روی میزان جذب β^- حاصل از چشم sr^{90} به طور تجربی بررسی شود بطوریکه میزان عبور ذرات مذبور همزمان با اعمال تنش روی نمونه با ضخامت های مختلف مورد مطالعه قرار گیرد.

۲- مواد و روشها:

الف) تهیه نمونه: از آلیاژ AZ61 با ترکیب وزنی (Mg-۰/۲٪ Mn-۱٪ Zr-۷٪ Al-۹۲٪) که از آزمایشگاه دانشگاه صنعتی سهند تهیه گردید، صفحه ای نازک به ابعاد $0/۰۳۵m \times 0/۰۳۳m \times 0/۰۳m$ و ضخامت $0/۱۴۵m$ دادیم و سپس رویه نمونه ها بوسیله پودر سمباذه با مش های مختلف جلا داده شدند. همچنین صفحات آلومینیوم با ضخامت های مختلف محصول شرکت آلومینیوم سازی اراک با درجه خلوص ۹۹/۹۵ تهیه و برش داده شد. انتخاب آلیاژ یاد شده بعلت مشابهت با آلومینیوم با چگالی کم $82/0/cm^3$.

ب) ساخت پایه برای ایجاد تنش: برای ساخت پایه دولوله فولادی با قطر $0/۰۱۸m$ و $0/۰۲۹m$ تهیه و مطابق شکل ۱ انتهای هر لوله سه زایده با ابعاد نشان داده شده در شکل ایجاد کردیم. انتهای دیگر لوله ها نیز صفحات آهنی به عنوان پایه نگهدارنده لوله ها و وزنه ها هنگام بارگذاری جوش داده شد.

ج) انجام آزمایش: در این مطالعه لوله با قطر بزرگتر به عنوان تکیه گاه و محفظه نگهدارنده لوله آشکار ساز گایگر-مولر مورد استفاده قرار گرفت و لوله با قطر کمتر برای اعمال فشار روی صفحه نمونه همچنین به عنوان محفظه نگهدارنده چشمeh^{-β} بکار گرفته شد. برای تولید تابش^{-β} چشمeh^{90Sr} مورد استفاده قرار گرفت. هندسه این آزمایش در شکل ۲ نشان داده شده است چشمeh^{90Sr} درون لوله m ۰/۱۸ درون داده می شدو تعادل لوله حین آزمایش توسط گیره ای روی پایه حفظ می شد

شکل ۲- پیکربندی مورد استفاده در آزمایش و نحوه اعمال فشار به نمونه.

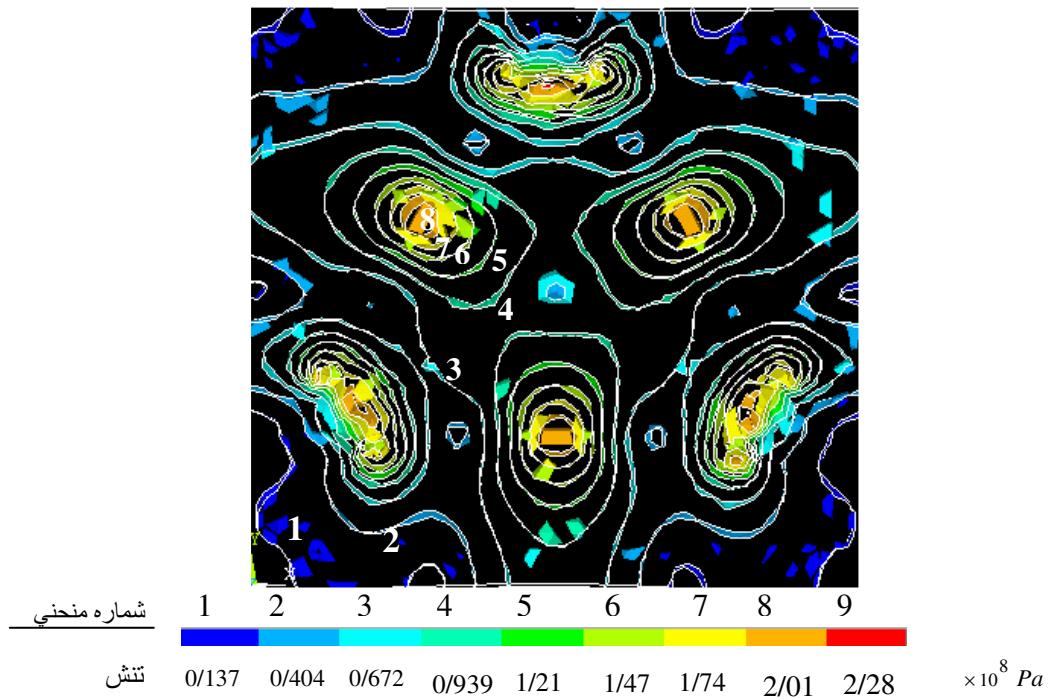
شکل ۱- هندسه زایله برای اعمال فشار همچنین استفاده به عنوان تکیه گاه

طراحی سیستم طوری بود که لوله باریک به همراه چشمeh می توانست آزادانه در راستای قائم با حفاظت گیره حرکت کند. برای اعمال بار روی صفحه های نمونه، این صفحات به ترتیب بین دهانه دو لوله مطابق شکل ۲ قرار داده می شدند و وزنه ها با جرم های مختلف بترتیب روی سکوی متصل به لوله باریکتر قرار می گرفت و هر بار ذرات عبوری توسط شمارنده گایگر مولر که درون لوله بزرگتر زیرین قرار گرفته بود در بازه های زمانی ۱۰ ثانیه با حداقل ۱۰۰ بار تکرار شمارش شد و بدین ترتیب انحراف معیار شمارش با توجه به متوسط شمارش به $2/5 \pm$ رسانده شد. برای بدست آوردن توزیع تنش های مکانیکی الاستیک با استفاده از آزمایش کشش نمودار تنش کرنش نمونه آلومینیوم بدست آمد و مشخصات مکانیکی آلیاژ AZ61 نیز از سازنده قطعه گرفته شدو در نهایت با استفاده از مشخصات مکانیکی نمونه ها منحنی های توزیع تنش در نمونه ها توسط نرم افزار ANSYS9 تحلیل و ترسیم گردید.

۳-نتایج: میانگین ۱۰۰ بار تکرار شمارش تعداد ذرات β^- عبوری حاصل از چشم ${}^{90}\text{Sr}$ از نمونه Al با ضخامت‌های $0/72 \times 10^{-3} \text{ m}$ و آلیاژ ۱۱ AZ61 با ضخامت $1/14 \times 10^{-3} \text{ m}$ بر حسب بار اعمال شده در بازه‌های زمانی 10^8 در جدول ۱ نشان داده شده است. همچنین به عنوان نمونه کتورهای توزیع تنش نمونه آلومینیوم به ازای فشار موضعی اعمالی $1/974 \times 10^7 \text{ Pa}$ و آلیاژ ۱۱ AZ61 به ازای فشار موضعی اعمالی $1/66 \times 10^7 \text{ Pa}$ به ترتیب در شکل‌های ۳ و ۴ نشان داده شده است.

جدول ۱- مقایسه میانگین تعداد ذرات β^- عبوری به ازای بارگذاری‌های مختلف نمونه آلومینیوم به ضخامت $0/72 \times 10^{-3} \text{ m}$

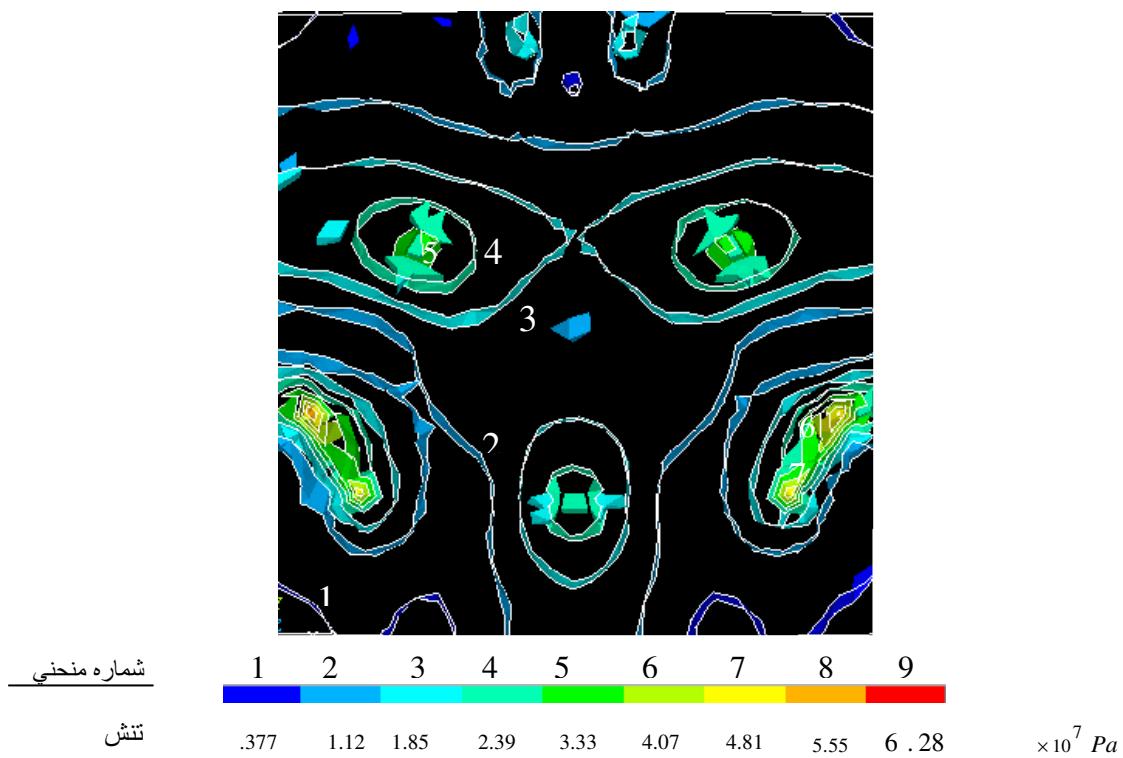
فشار موضعی اعمالی روی نمونه (10^7 Pa)	۰	$0/207$	$0/408$	$0/66$	$0/87$	$1/08$	$1/29$	$1/504$	$1/692$	$1/974$
میانگین شمارش ذرات β^- عبوری در 10^8	۶۳۴	۶۳۴	۶۳۶	۶۳۶	۶۳۶	۶۳۷	۶۴۲	۶۴۶	۶۵۱	۶۵۶
تفییرات میانگین شمارش نسبت به تنش صفر	۰	۰	۲	۲	۲	۳	۸	۱۲	۱۷	۲۲

شکل ۳- سطوح هم تنش برای نمونه آلومینیومی به ضخامت $0/72 \times 10^{-3} \text{ m}$ تحت فشار موضعی اعمالی $1/974 \times 10^7 \text{ Pa}$. روی خط مقیاس زیر شکل، شدت تنش بر حسب شماره منحنی نموده شده است.

جدول ۲- مقایسه میانگین تعداد ذرات β^- عبوری به ازای بارگذاری های مختلف m به ضخامت $1/14 \times 10^{-3} m$

فشار موضعی اعمالی روی نمونه (10^7 Pa)	۰	$0/207$	$0/408$	$0/66$	$0/87$	$1/08$	$1/29$	$1/504$
میانگین شمارش ذرات β^- عبوری در 10^8	۵۴۰	۵۴۰	۵۴۰	۵۴۳	۵۴۵	۵۵۰	۵۵۱	۵۵۳
تفییرات میانگین شمارش نسبت به تنش صفر	۰	۰	۰	۳	۵	۱۰	۱۱	۱۳

شکل ۴- سطوح هم تنش آلیاژ $AZ91$ به ضخامت $1/14 \times 10^{-3} m$ تحت فشار موضعی اعمالی $0/66 \times 10^7 \text{ Pa}$.

روی خط مقیاس زیر شکل شدت تنش بر حسب شماره منحنی نموده شده است

۴- بحث و نتیجه گیری: حاصل این کاربررسی تغییرات در میزان جذب تابش β^- بر اثر تنش های مکانیکی اعمالی در ناحیه الاستیک می باشد. نتایج بدست آمده حاکی از کاهش محسوس در میزان جذب برای شدت فشار موضعی اعمالی بیشتر از 10^7 Pa در نمونه آلومینیوم و بیشتر از 10^7 Pa در $AZ61$ میباشد. در این رابطه بررسی های تجربی قبلی نیز که در مورد اثر تنش های باقیمانده در میزان جذب β^- در آلومینیوم انجام یافته نشان دهنده رابطه مستقیم میزان کاهش جذب با تنش های واردہ به نمونه و در انرژی های

مختلف می باشد [۸]. بدینهی است با توجه به مقدار انحراف معیار کمتر از $2/5 \pm$ در میزان شمارشها ، کمیت های مربوط به اختلاف در میانگین شمارشها برای نمونه های تنش دیده در جداول ۱ و ۲ کاملاً معنی دارند. بحث در مورد علت پدیده کاهش جذب ذرات در اثر تنش را شاید بتوان چنین بیان کرد که در اثرايجاد عيوب مختلف بلوری ناشی از تنشهای وارد مقاومت الکتریکی نمونه ها افزایش می یابد [۹] و افزایش مقاومت ویژه نمونه باعث کاهش بسامد نوسانات پلاسمون به عنوان مهم ترین عامل جذب انرژی الکترون در ماده می شود. [۶] از آنجا که انرژی دریافتی پلاسمون از ذره عبوری با بسامد نوسان پلاسمون متناسب است مقدار انرژی دریافتی پلاسمون از ذره عبوری با کاهش بسامد آن کم می شود.

منابع:

- 1- Gardner ,R.P.A.Semiempirical model for ^{90}Sr beta particles transmission thickness gauge for aluminum alloys. NIM B 213(2004) 357-363
- 2-Y.Uchida,O.Spillecke,G.lehmkuhl,K.Wiss,R.Schlogl.Determining of mean absorption potential of Si for Electron By Loss Spectroscopy. Cryst.res. Technol 34(1999) 103-113.
- 3- national Institutue of Standards and Technology(nist) <http://physics.nist.gov/PhysRefData/Xcom/Text/XCOM.html>
- 4-Dr.peter schattschneider, fundamentals of inelastic electron scattering. springer-verlag wein New york (1986).
- 5- withers,p.j.Bhadeshia,H.K.D.H.2000.Residual stress measurement techniques
- 6- بري، هال. ورنون، جان. (ترجمه). آزمون های غیر مخرب. انتشارات دانشگاه صنعتی سهند
- 7- James M. Howe, laVdimir P. Oleshko.Application of valence electron energy-loss spectroscopy and plasmon energy mapping for determining material properties at the nanoscale .journals of electron microscopy 53(2004) 339-351
- 8-پایان نامه کارشناسی ارشد، پیر حسینلو، طاهره. ۱۳۸۳. بررسی کیفی تنش های باقیمانده در ضریب جذب ذرات β با انرژیهای مختلف در آلومینیوم . پایان نامه کارشناسی ارشد . دانشگاه تبریز
- 9-M.W.Thompson ,defect and radiation damage in metals Cambridge University Press(1969).